

Õnnis

Kristlik
Ühing

"Ühendus
Kristuses"

Sinu tahtmine sündigu.
Matt. 26, 42.

N° 5.

Ajakirjas avaldatud tööde järeltrükkimine, tõlkimine
ja mahakirjutamine nii osadena, kui tervikuna
on keelatud

Ajakirja „Elu-Päike“ tellimisehinnad:

Neli	numbrit kättesaatmisega . .	75 senti
Kaheksa	„ „ . .	1 kr. 45 „
Kaksteistkümmed	„ „ . .	2 „ 25 „

Üksik number 20 senti.

ELU-PÄIKE

KRISTLIKU ÜHINGU „ÜHENDUS KRISTUSES“ VAIMLIK - KIRJANDUSLIK AJAKIRI

№ 5

Vastutav toimetaja: Karl Nusar.

Väljaandja: KRISTLIK ÜHING „ÜHENDUS KRISTUSES“.

Toimetuse ja talituse aadress: Põltsamaa, Jaama t. № 8.

1934.

Ema ja Laps.

Hõbedane linik sätendab üleni teemant-kristallides sellel selgel kuupaistesel ööl...

Roheline mets magab mu ees sügavat und, mässitud valgesse, pehmesse talvevaipa...

Lähnen lumist teed.. keset vaikset ööd..

Õhk tardunud... ei kuskil heli... saladuslikult... pidulikult...

Ja nii ligi, ligi kõnnib Kristus Ise. .

Kuulen südames laulu... inglid laulavad:

„Jumal Isa sel pühal ööl maa peale Poja läkitas. .

Kaua verisel maal õilis süda oli otsimas...

Tuvikese lihtsuses, taevalises puhuses. .

See süda oli leiduval Maria neitsil. Puutumata maad—kartes inimesi...

Templis ja palves Jumalas kasvab see puhas hing.

Inimsoos ajastuid ei leidunud teist hinge...

Ühkeks ja kõrgiks läinud kõikjal inimene. Püha armastuse jaoks — kannatuses — pole võimas inimene...

Ainult **ema** südames põles imeline armastus!

Ja otsustas Igavene inimeste emale — Poja kinkida.

Ja vähemagi kahtluseta—elava usuga—Heites maha põlvili, kummardudes näoli, Vaimus vastu võttis Poja!“

Ma seisin tummas vaimustuses suure ime ees. mis sündinud Jõulu ööl!

Hardunult vaatlesin ma selle hinge, kes säilitand südame puhas ühenduses Jumalaga ja seepärast elava usuga inimsoo päästmist mahutada võis.

Marias kehastus kõrgeim **ema ideaal**: ta ei osastunud maailma, ta ei puutunud maist.

Ta võttis töötatud Lapse Jumala käest ja sündis suurim ime, varjatud pimedas inimsoo eest.

Sündis **Jumala Poeg** — Jumala Tahe; sündis parima inimhinge sisemas; taeva pühadust peegeldavas naise hinges

Maria sünnitas **inimsoo Poja** — parima inimsoo tahte ja läks täide **Isa päästev ettejoonestus**. Jumala tahe **Jeesuses** ühi-

nes inimitahtega elava usu ja sõna-kuulmise läbi... Selle saladuse sügavus on piirita!..

Kehastades inimest, **Kristus ei jäänud olemata Jumala Poeg ja Jumala Poeg lunastas inimesel!**

Kristus ka täna palub kõikide eest, kes armastavad Teda, et ka meis sünniks Tema läbi Jumala ja inimese ühenduse saladus (Joh. 17, 22).

Õde Kristuses *Nataly Smirnoff.*

№ 5. 2178
BIBLIOPUUTUKOGU

Sf. 8581

„Ma olen uks“.

Joh. 10, 9.

Keegi ei saa minna majja, kui temale ei avata ust...

— Maja ukсед on suletud varastele ja röövlitele, nad on avatud sõpradele ja tuttavatele...

Keegi ei või minna inimese südamesse kui südame ukсед on kinni: nad on suletud haavajatele ja rõhujatele. Süda on avatud armsatele, omastele ja lähedastele.

Nii on ka Jumala Riigi ukсед kinni ja keegi ei pääse sinnagi mujalt kui uksest...

ja see uks on Kristus!

Taeva Riigi uks on kõvasti ja jäädavalt kinni kõikidele inimlike uste otsijatele ja nende pihta koputajatele. Palju — lugemata hulk — on maa peal inimeste ehitatud uksi Jumala Riiki!

Iga ususelts, iga kogudus, iga inimlik usundiline õpetus ehitab oma ukse, oma sissekäigu Jumala Riiki.

Usalduvad, pimedad hinged lähevad inimlike uste juure, millel kutsuvad pealkirjad: „ainuke õige sissekäik Jumala Riiki“. Aga needki ukсед on mitmesugused: on puust, on metallist ja on ka kivist...

Kõik need ukсед on ehitatud maa peal... keset pimedust... keset seda maailma.

Ükski inimlike udest ei ava hingedele taevast! Astudes sisse nendest

inimlike udest, mõned hinged ärkavad oma vaimlisest unest, vaatavad ümber ja näevad ennast olevat äralõigatud taevast... näevad ennast inimliku eksituse vaimlise pimeduse keskel ning **elava osaduse asemel Issandaga—taeva asemel—nad näevad ennast petetuna... maa peal... maisete inimeste keskel.**

Nuttes, murtud südamega sirutavad nad käsi ja otsivad taevast, kuid ei või leida... pole vastust nende kaebetele... nad tahavad lahkuda sealt... avarusse, vabadusse, et uuesti otsida ust — seda ja ainukest ust, mis viib taeva, kuid **inimlike asutiste valvurid seisavad „oma“ uste juures ja ei lase välja õnnetuid hingi.**

„Ma olen uks“ — ütleb Jeesus.

O, elav pärlne uks!

Uks, mille piidad on hingede päästmiseks valatud Kolgata Ohvri veres.

Ainult see uks, ainult Jeesus avab meile taeva ja Jumala Riigi!

Hinged! armsad hinged! ärge otsige ja ärge minge inimlike uste juure; teie vaimsete silmade avanedes, avage ka oma südamed ukse jaoks, mis viib igavese pääsmise juure!

Tulge selle Jumaliku ukse juure ja teile enestele avaneb juba täna taevas!

Tulge Jeesuse juure!

„Ma olen tee“.

Joh. 14, 6.

Palju teid viib Jumala Riiki!—nii kõnelevad inimesed... ja **igaüks läheb oma isiklikku teed...**

Kõrge sihiga katavad inimesed kinni ja õigustavad oma arvutuid, isiklike, vaimlikult mannetuid teid... lähevad ja kujutlevad, et isiklik inimlik tee viib neid taeva... nii valivadki omale välja mugavad teed: pehmed ja meelitavad.

Inimlike teid on lõpmata palju... ja nad on kõik vaimlises pimeduses. Inim-mõistuse tõrvikutega valgustatakse neid väärted... ja neid teid mööda lähevad naiivsed arenemata hinged... hinged, kes ei erista Jumaliku valgust kunstlike udest... need hinged otsustavad teede üle nende välismuse järele... hinged, kes otsivad dekoratiivset ilu... otsivad lepitust kõikidega, tegemata vahet vaimude vahel: kas nad Jumalast või saatanast... lähevad ja leiavad elu, rõõmu, rahu allikate asemel:

kibedate mürgistatud vete allikaid... joovad sealt ja uinuvad vaimliselt... Nii viivad inimlikud teed neid igavesse pimedusse... põhjatusse kuristikku...

„Ma olen tee“! — avab Kristus.

O kallid hinged, teie ees on ainult üks õige tee ja see tee on Elav Kristus!

Selle tee leiavad ainult need hinged, kes valunutuga ikvad oma patust elu, kes enese hukka mõistavad ja kurvastavad südames, et ka nemad on lõõnud risti Kristuse oma maailmlike udest patuste teedega.

Kahetsege armsad hinged, kahetsege südamest, siis avaneb teile see imekallis elav tee lahtisse taeva ja teie lõikate omale Kristuses igavese pääsmise.

Tehke lahti oma süda Jeesusele sügavas pattude kahetsuses ja Ta avab teile

Enese kaudu

elava tee Oma Riiki!

„Ma olen tõde“.

Joh. 14, 6.

Igal inimesel on oma õigus... igaüks elab nii, kuidas temale meeldib, kuidas ta tahab... igaüks mõtleb, et tema isiklik „õigus“ on parim õigus... ja häda vaid selles, et teised ei ela tema „õiguse“ järele...

„Iga inimene on valelik“!

tunnistab Jumala Sõna (Room. 3, 4). — ja see on nii.

Ükski inimene ei väljendu nii, nagu ta tegelikult on! **Sisemas üks, aga väljaspool koguni teine...** nii osutub terve elu valeks..

Inimene kujutleb, et ta oma õigusega avastab kõik loodusseadused, avastab parima hüvangu, avab õnne inimsoole.

Inimesed eksivad oma teadmistes... komistuvad, langevad... õnnatud ja purustatud nutvad nad oma kasutu elu varem etel... terve nende õigus puruneb... ja lendab põrmuks igavese ees.

„Ma olen tõde“ — ütleb Jeesus.

Ainult Jeesuses avaneb tõelik õigus, kõikumata, vääratamata ja hävimata...

päästev tõde!

Tõde, mis avab inimhingele tema tõeliku sisemise seisukorra, nii nagu näeb seda Issand, avab tõeliku väljapääsu Kolgata Ohvri kaudu, avab tõese pääsmise — tõese igavese õnne. Tõde, mis avab inimesele kõik Jumala Riigi saladused...

Tõde, mis avab otsijatele hingedele päikesepaistelise riigi helesinises taevas...

See tõde on Kristuse olemus!

O hinged! jätke oma petlik õigus... jätke maha vale oma elus... võtke südamesse tõde Jumala Sõnast... võtke vastu Elav Kristus!

Kristus on tõde!

„Ma olen elu“.

Joh. 11, 25.

Sügav — äratamata uni on haaranud terve maailma...

Surm oma musta linikuga on katnud maa...

Magavad muretud... mõttetud inimhinged...

Magavad vaimlise surma rusuvat und ja terve nende füüsiline elu on vaid meeleu haige hinge sonimine...

Ei näe hinged avarat taevast... ei näe tõde...

Ei kuule oma Päästja häält... Ei leia tõeset väljapääsu oma elu ummikust...

Suletud nende südamed... hauakivi sulgend neid maailmliku patuse elu haudkambri..

Ei suuda vabaneda vangilangenud hinged oma sisemise vangla haudkääpast.

Ikvad... vaevlevad igatsuses... otsivad ja soigvad hinged, aga neid pitseeriv surmamärk surub maa peale... Ei lase neid vaimlikult ärgata... ei anna neile liikumise ja kasvu võimalust.

Nii lamavad vaimlise surma ahelatega koidetud hinged.

Talv... ja surmalinikuga kaetud maa...

„Ma olen elu“! — ütleb Kristus.

See kevadine elustav üleskutse, tulvil armastust ja halastust kannatava inimsoo vastu, kõlab üle terve laotuse... ja toob kaasa jugadena elustavat jõudu... värskust...

äratab selle piduliku hingede päästmise elu - akkordi!

Äratab nad ülesse igaveseks eluks.

Saabub vaimlik kevad... ja taevast sajab tasane — soe õnnistuse vihm...

Tärgab elule surnud süda... Elustavad mahlad valguvad andlikkude inimeste ärakurnatud hingedesse... valatakse üle eluga... löövad õitsele — vastu kevadisele päikesele — õiguse päikesele **Jeesusele!**

Nii soendab see kuum igavene päike külmetuvaid inimhingi...

Ja tänagi kõlab taevast see imekallis Kristuse hüüd:

„Ma olen Elu“!

O hinged! avage oma vaimne kõrv ja teie kuulete ise neid Kristuse sõnu.

Taevast voolab elu kristallpuhta vee ojadena... voolavad... ja valguvad jänu-nejate südameisse!

See on igavene kevad!

See on õisi... vilju kandev vaimlik elu!

Kõiges selles piiritus õnnes... kõiges selles hõiskavas pidulikkuses peitub igavene eluallikas!

Ja selle elu võti on Kristuse käes...

Jeesus pakub muidu ka teile

Oma Elu!

Õde Kristuses *Natuly Smirnoff*.

Elust Kristuses.

Vaimlikult usklike elu edasi analüüsid tulevad minu ees ikka reljeefsemalt nähtavale need teravad veaalused karid, millel purunevad mitmesugustesse kaasaegsetesse usseltsidesse kuuluvate hingede nõrgad venekesed.

Näen vaimlikku vajadust jagada selle analüüsi andmeid meie ajakirja lugejatega. Oma esimeses kirjutises sellele teemale, püüdsin ma esile tõsta ja alla kriipsutada „Ühenduse Kristuses“ kõikidest teistest usuilistest vooludest erinevat joont: sisemise vaimliku elu saavutamist Kristuses; Kristuse käskude realiseerimist meie isikliku elus ja Kristuse Enese väes Tema vaimse kuju peegeldamist meie sees.

Kandudes maailma tormide keskel, saagedasti mõteta ja sihita, lastes ennast tuule iilidest kui laastukest kanda, hakkavad üksikud lootsikud otsima hingust, rahustust ja jänunevad varjule minna meieaegse maailma tormide eest.

Kahjuks otsivad nad vaikust ja rahu selle maailma suurtest kaubasadamatest, kus kära ja elevus saavutavad kõrgemaid kraade. Nad heidavad välja oma ankrud suurte usuparteide määratute kiviste kaide ääre ja sellesama kolossaalse maise kaubanduse lärmi saatel jätkavad endiselt kõikumist kahtluse ja uskmatusse ähvardavatel laintel.

Näib olevat nii loogiline ja lihtne terava sisemise hinguse vajaduse hetkel minna Elava Kristuse, aga mitte inimeste juure, kui terve inimese olemus on valmis kisenud taeva poole abi järele, otsides väljapääsu oma sisemise piinava lahkeli kaost. Niisugune vaimliku kogemusega hing on valmis vahetagemata kõik vastu võtma, mis talle pakutakse vaimuvallas. Seda sügavat otsustavat silmapilku hingede elus profiteerivad usulised ekspluataatorid. Siinsamas oma koosolekutel ja vestlustel pakuvad ja töötavad nad hingedele igavest päästmist ja Jumala Riiki, esitades hingedele nõudmise ja kohustuse ainult uskuda nende sõnu. Vähemagi kujutluseta sellest, et Jumala Sõna nõuab igaühelt täielikku ja lõpuleviidud patukahetsust oma möödunud elu pärast tunnistusega pattude andeksandmise kohta Kristuselt Eneselt ja maailmliku patuse elu mahajätmise otsust — hinged usuvad jutlustajate sisendusi ja

sõnu. Nad kujutlevad ennast päästetutena ilma et neil oleks mingitki sisemist kinnitust selle kohta ja lastes ennast paista Jumala lastena jäävad sisemiselt endiselt patusteks. Saades inimlike õpetuste järglasteks, hakkavad hinged elama „ebaharilikku uut elu“.

Ja, ta on tõepoolest ebaharilik!

Kuni selle komöödiani hing elas ja väljendus nii nagu ta tahtis, ehküll patudes aga sealjuures silmakirjalikkuseta. Nüüd aga seisab uudsus tema elus selles, et ta mängib püha uskliku osa. Kõik vanad patud elavad sees edasi, aga väliselt tuuakse ette niisugused tähtsad tõendid nagu: loobumine teatrist, joomisest ja teistest maailmlikest patustest eluavaldustest.

Mina ja minu sõbrad Kristuses — kõik oleme läbi elanud selle enesepette, selle ilusa pühaduse kangastuse mitmesuguste religiooni õpetajate suggestioonilise mõju all! Isikliku kogemusena oleme läbi elanud petetud hinge **vaimlise tragöödia!**

Kõige hirmsam on aga see, et meie jätkasime seda sama diplomaatilist taktikat noorte hingedega. Päris tõsiselt kultuursugude noorsugu kristlike organisatsioonide liikmeks, kõneldes neile Kristusest, siinsamas korraldasime tantsu, flirtisime ja soovitasime sporti. Näiteks: jubedusega tuletan ennast meele „kaptenina“. Nii nimetati N. M. K. Ü-s (Y. M. C. A.) finantsnädala puhul — s. o. kui see ühing mööda linna raha korjab oma organisatsiooni kasuks — isikut, kellele usaldatud teatud grupp teisi isikuid — rahakorjajaid, nimetuse all „laev“. Kapteni kohustuseks oli ergutada ja vaimustada temale alluvat meeskonda edukamale korjamisele: saabus „kaptenite“ vaheline rahakorjamise võistlus, ergutavateks auhindadeks isuaratavad tordid ja siidilipukesed. Linn tuli võtta „ausameelse kristluse“ rünnakuga. See kõik loeti tõeseks kristluseks ja täiesti kooskõlas Kristuse käsuõpetusega

Meie eksisime tõemeelega, tundmata Elavat Kristust ja Tema kärke!

Kuid kas eksisid ka meie vanemad juhid — see on küsimus?

Niisugune simuleeritud *) kristlus viis meid vaimlisse ummikusse.

*) simuleerima — end teisena kui tõepoolest esitama.

Esimene veealune kari noorte usklikkude elus on simuleeritud ümberpöördu- mine, s. o. kui hing kujutleb ennast ümberpöörduuna teiste kõnede põhjal, kohtamata isiklikult Elavat Kristust ja omamata Temaga mingitki isiklikku elavat osadust ja ühendust!

Tõepäraselt ümberpöörduv hing viskab välja oma südamest valuga ja enesehukka- mõistmisega oma endised patud ja vastu võttes tegeliku ja tõepärase patukahetsuse ja enesesalgamise tulemusena Elava Kris- tuse, algab Tema abiga **tõeset, puhast ja uut** elu Kristuses.

Ainult siin avaneb võimalus mitte ainult väliselt olla kristlane, vaid alata Kristuse väega alalist, tõepäraselt sisemist vaimlikku elu katkematus elavas ühenduses Kris- tusega.

Astudes Kristuse teele ja võttes omaks erandlikult Jumala Sõna juhatause, on või- mata ühistada Kristuse Vaimu — maailm- liku vaimuga. (2. Kor. 6, 15.)

Analüüsid oma möödunud simulant- kristlase elu, ma olen tulnud otsusele, et uskliku noorsoo eksimused ja vaimlised kompromissid on seletatavad järgmiste asja- oludega:

Inimhinges on püüdeid kõrgemate ide- aalide poole ja vajadus arendada eneses seda, mis kõrge, kaunis ja puhas!

Noorsugu elab hooti, ta otsib pidutse- vat rõõmu, otsib tõde, tahab rakendada oma jõudu ühiskonna hüvanguks. Oska- mata avada Evangeeliumi kutsumiste sü- gavust ja kõrgust, oskamata suunida noorsoo huvisid ja jõudu inimsoo kõrge- mate ideaalide juure **Kristuses**, enamik usuliste ringide juhte, kes ise laskunud maailmliku elu sügavikku ja rasvunud vaimliselt argipäevase hinglihaliku elu rä- pas, peatuvad... mõtlevad järele ja korruga teevad noorsoole ettepaneku minna reale vaimlikkudele kompromissidele: lepitada maailmlikku arusaamist füüsilise keha arendamise kohta vaimliku elu saavutistega, või ühendada maailmlikku rahakorjamise mõistet meie eest alati hoolitseva Elava Jumala mõistega. Niisuguseid näiteid on palju. Olles tegelikult elus võimetud avama elavat usku, mis ei tunne kahtluse ja kõi- kumise mürgiseid juuri, näitavad need usutegelased noorsoole tarvidust ka vaim- likus elus pöörduda maailmlikkude mee- todite ja tõe poole.

Midagi ei alanda nii üht kristlast, kui see, et ta kuulutades elavat Juma- lat, pöördub maailmlikkude inimeste poole abipalvega.

Muidugi on maailmale selge, et nende Jumal pole elav, vaid surnud.

Nähes oma vaimlist pankrotti, paku- vad nad noorsoole tõe, vaimliku ja Juma- liku asemele maiset, maailmlikku ja sage- dasti patust.

Ühe sõnaga, tehakse ettepanek ma- ha jätta kõik puhtvaimlik ja laskuda argipäeva platvormile: segada maa- ilmliku vaimlikuga.

See on teine veealune kari noortele usklikkudele.

— „Lüües laialt lahti oma ideaalsete püüete tiivad, valmis vaimliseks lennuks— näevad hinged ennast mahutatuna maa peal suurtesse usuparteide (ususeltside) puuridesse, milledes puudub igasugune vaimlikkude kõrguste sinisesse taeva tõus- mise võimalus.

Puuridesse on kunstlikult asetatud penni- kesed ja hingedel on lubatud ainult pen- nilt-pennile hüpelda... selles seisavad nende „vaimlikud saavutised“. N. S.

„Ühendus Kristuses“, jättes kõrvale inimlikud raamid ja mitte süvenedes inimlikkude religioonsete liikumiste üksikasjadesse, kutsub hingedid kõrge- mate ideaalide taotlemisele Elava Kris- tuse läbi.

Kristuse elu ideaale on tarvis tingi- mata kätte saada oma elus isikliku kogemuse teel, neid avada noortele hingedele ja tõestada, et vaimlik elu annab tõelikku igavest ja kaunist, mida maailma elu neile anda ei või.

Kahjuks on aga kallis noorsugu vähe- tundelik maisetest kaalutlustest ja huvidest vabade ideaallikumiste vastu. Raske on ära võita seda skeptilist vaadet: „Kas pole siingi isiklikke ja maiseid motiive“.

Oma üliõpilasaastatel ma otsisin niisu- gust kõrget kristlikku lendu, mis võiks mind vaimustada terveks eluks ja mitte leides seda — vaikisin, sulgusin ja laskusin tasa üldisele tasapinnale. Niisuguses seisukor- ras sattus minu kätte õe Nataly Smirnoffi raamat „Mis teie Elavat surnute juurest otsite?“

See raamat viis minu välja ummikust, sundis tulema enesesse ja ma hakkasin uuesti tööle oma sisemise isiku kallal, tõustes usutiivul, kinnitades usus Elavasse Kristusse ja Evangeeliumi ideaalide realiseerimise võimalikkusse maa peal.

Elades noorsoo-liikumist kaasa Eesti kristliku üliõpilasühingu liikmena, olles noorte klubi juhiks N. M. K. Ühingu ja skautmasteriks, mul puudus isegi mõiste töepärasest überpöörumisest ja nendest kõrgetest kristliku kõlbluse ning vaimliku elu ideaalidest, mida avas mulle hiljem Issand venna ja õe Kristuses Smirnoffide läbi. Rõõmuga viskasin kõik ja andusin tervena **Elava Kristuse** teenistusse.

Ma jätsin maha oma endised ülesanded ususeltsides seepärast, et minu hing ei võinud enam kannatada vaimlisi kompromisse.

Käia Kristuse järel tähendab saada Tema õpilaseks.

Tarvis on kõrvaldada oma elust ka teine veealune kari ja mitte otsida elus kompromisse. (2. Kor. 6, 15–18.).

Täites oma maise elu kohustusi, meie peame samal ajal saavutama katkemata ühenduse Elava Kristusega, igal sammul oma elus arvestama Jumala Tahtega ja kõigis asjus küsima Tema tahtmist.

Kolmas allvee kari on kõige hädaohtlikum usklike elus. Paljud usundilised õpetused lähevad otse vastu Jumala Sõnale, viies hingi vaimlisse surma ja igavesse hukatusse, kinnitavad neid, et hinged on „elavad ja päästetud“. Niisugusena vaimlikult kahjuliku õpetusena esineb adventism. Nemad nimetavad sisemist vaimlist ühendust **Elava Jeesusega** spiritismiks. Seletus spiritismi kohta Jumala Sõna alusel on antud „Elu-Päikeses“ № 3, kus osutub et spiritism on Jumala poolt keelatud ja surmaga karistatav nähe. (3. Moos. 20, 27). Vaimliselt arenemata hinged segavad ära sisemise vaimliku elu Kristuses läbikäimisega kurivaimudega, saatan naerab avalikult nende inimeste kaudu Kristuse õpetuse ja Tema jüngrite üle. Sügava valuga tuleb konstateerida seda, et saatan oma hukatuslikke plaane nende õpetajate läbi ellu viib.

Kristus töötab kõikidele oma ustavatele õpilastele (Ilm. 3, 20) elavat ühendust Temaga ja jääda nendega „kõik päevad kuni maailma otsani“ (Matt. 28, 20).

„Ma armastan teda ja ilmun talle Ise“ (Joh. 14, 21).

Iga tõemeelse Kristuse õpilase siht on: kätte saada seda vaimlikku katkemata ühendust Kristusega.

„Jääge Minusse, siis jään Mina teisse“ (Joh. 15, 4). See alaline elav ühendus Kristusega nimetatakse müstikaks, nagu see on ära seletatud õe N. Smirnoffi artiklis „Elu-Päike“ № 3.

Tänapäev on usklikele niikaugale ära läinud Kristuse reaal-vaimliku elu nõudmistest, et nad loevad ennast liig „vaimlikuks“ selleks, et täita Kristuse nõudmisi ja nimetavad müstikat „haiglaseks nähteks“ ainult sel põhjusel, et nemad ise on maailma vaimus ja ei või kätte saada isiklikku, alalist ühendust Kristusega.

Niisiis **esimene** veealune kari, mille otsas purunevad usklike hinged oma elu navigatsioonil (navigatsioon — laevasõit), on simuleeritud überpöörumine (väär überpöörumine) kus sisemise vaimliku elu asemel Kristuses on välise vagatsemise ilus mask, mis varjab sisemist vaimlist tühjust.

Teine kari, mis purustab kõik paremad ja kõrgemad vaimlikud saavutised, on **puhtvaimliku segamine maailma vaimuga ja maailmlike tegudega.**

Kolmas veealune kari hävitab kõik sisemise ühenduse Elava Kristusega ja paraliisib elava usu alused: s. o. viib sisemisest seisukorrast välimisse — maisesse ja maailmlikku. Siit vaimlise isiksuse kaotamine, sest meie leiame tema ainult Kristuses ja vaimlise isiksuse kasvamise täielik võimatus ilma osaduseta Elava Kristusega.

„Ühendus Kristuses“ kutsub üles kõiki jänunejaid hingi töepärasele überpöörumisele, kutsub kõiki leegitsevaid hingi realiseerima kõrgemaid vaimlikke ideaale Elavas Kristuses.

„Ühendus Kristuses“ kutsub kõiki oma sõpru süvenema ja taotlema sisemist vaimlikku elu alalises osaduses Elava Kristusega.

Karl Nusar.

Ära kahtle!

Ära kahtle selles hinges,
kes jätab elu sinu eest!
Ära kahtle tema armastuses,
kuna ohver — truudus on.
Ära kahtle, kui rahvas räägib:
inimsõnad on vaid tolm!..
Ära kahtle kurbustunnil:
päästev armastus ei muutu!
Ära kahtle — sügavamalt armasta
igavikku helgesse...
Kus kannatustes hingevalu
taevaröömu üle lä'eb!

Võta vastu seda hinge,
kes sul' vaimus abiks on,
Ja kes kannatuse valus
palves seisab sinu eest!
Hoiavaalvalt seda hinge,
kelle armastus kõik ohvriks toob,
Kannab risti rõõmuga.
Ära lase hinge seda
südamest sul röövida...
Kanna hoolsalt — mis sul taevast —
maa peal kätte usaldud!

Õde Kristuses *Nataly Smirnoff*.

Kristlik Ühing „Ühendus Kristuses“.

1930. aasta 9. septembril sai õde Nataly Smirnoff (Schtscherbakova) Jeesuselt ilmuse „Ühendus Kristuses“ asutamise kohta ja mõni aeg hiljem alanud organiseerimistö tulemuseks oli ühingu registreerimine 16. sept. 1932. a., kusjuures algpõhikirjale alla kirjutasid asutajatena liikmetena täisõiguslised Eesti kodanikud.

Ühingu asutamise au ja vaimlik juhatus töö oli ja jääb abikaasade Smirnoff'idele. Vend Mihail Smirnoff on kahe esimese apostliku kiriku vaimus koguduse asutaja. Kristlik Ühing „Ühendus Kristuses“ on interkonfessionaalne organisatsioon, s. o. ühing võtab liikmeks isikuid mitmesugustest usutunnistustest tingimusega, et neil isikuil on tõemeelne vaimline jänu ja kindel otsus järgneda Elavale Kristusele.

Ühingu eesmärkideks on:

- 1) Äratada inimestes leegitsevat iha leida Elavat Kristust ja järgneda Temale.
- 2) Ühinemine Elavas Kristuses ja vaimliku ainsuse saavutamine kõikide jänunejate hingede vahel, kes lähevad Kristuse teed.
- 3) Vaimliku tunnetuse saavutamine valju Jumala Sõna uurimise ja süvenemise teel.
- 4) Tõsta noorsoo kõlblist tasapinda Evanageeliumi vaimlikkude ideaalide nimel.

Oma sisemises elus taotleb „Ühendus Kristuses“ ühiskoduga esimeste apostlikkude kirikute ideaali. Ühiskodusse võetakse liikmeteks ainult tõepäraselt ümberpöörduid.

Välisrühmuseid kannavad ainult tegevliikmed ühingu juhatuses vastava loaga.

Oma sihid saavutab ühing Jumala Sõna uurimise ja väljaõppimise teel ning selle valjusega läbiviimises isiklikus tegelikus

elus, osutades sealjuures täielikku usaldust, alistuvust ja tõemeelset suhtumist Jumala Sõnasse.

Ühingu eesmärgi vaimlik kõrgus tingib paratamatult ühingu liikmeskonna jaotuse liht- ja tegevliikmeteks.

Lihtliikmeteks võivad olla kõik vähemalt 18 a. vanad isikud, vaatamata **usutunnistusele**, ilmavaatele, rahvusele ja elukutsele, kes pooldavad Ühingu ning omaks võtavad tema sihid sealjuures toetades Ühingu tegevust.

Tegevliikmeteks võivad saada eelmainituteist ainult need, kes on vähemalt 20 a. vanad ning tõepäraselt ümberpöörduid. Nende seast valitakse Ühingu Vanemate Nõukogu.

Vastavalt eesmärgile ja teistele põhikirja kui ka üldkoosoleku juhtnõoidele juhivad Ühingu tegevust Juhatus ja Vanemate Nõukogu.

Ühing ei tee tegemist poliitikaga.

Ühingul ei ole ühtki palgalist tegeplast. Kristlik ühing „Ühendus Kristuses“ ei ole aineliselt sõltuv ühestki organisatsioonist ja mingeid rahalisi korjandusi ei korralda.

„Ühendus Kristuses“ usub Elavasse Jumalasse, aga Jumal Omasid ei jäta maha. (2. Tim. 2, 3—7). Nendel alustel algas Ühing oma tegevust ja nii möödus tema esimene eluaasta.

„Ühendus Kristuses“ annab välja eesti-keelset vaimlik-ilukirjanduslikku ajakirja „Elu-Päike“ ja samalaadilist venekeelset ajakirja „Солнце Жизни“, peale selle omab rida vaimliku sisuga broschüür-väljaandeid eesti keeles.

Ühing, usus Jumalalt tõetatud tulevikku, pöördub oma elukoidikul kõikide vaimliselt jänunejate ja ühingu ideede poolehoidjate hingede poole üleskutsega:

minna koos vaimlikkude saavutiste puhatele kõrgustele järgnedes Elavale Kristusele ja läbi viies oma isiklikus tegelikus elus Kristuse õpetuse ideaali.

Mis puutub isiklikult minusse, siis vaatamata sellele, et olin palju aastaid „usklik“ — vaimlikuks juhatajaks Eesti Kristliku Üliõpilasühingu esimehena, tegevliikmena N. M. K. Ü. nimekirjas, liikmeks vabausklike üliõpilaste ringis (B. Koljo juhatusel); mul oli kõige tihedam kontakt mitmesuguste ususeltsidega, kuid vaimlikku rahuldust ja Kristuse elu ideaali realisatsiooni ei leidnud ma kuskil, kuni viimaks otsustasin **minna ja käia jäädavalt Elava Kristuse järel!**

Sellest silmapilgust peale lõppes minu seismine külmetuspunktil ja rahulolemine kontaktis taevaga ja pörguga. (Ilm. 3, 15; 17)

Ma nihkusin vaimliselt, hakkasin hingama ja elama!

Jubedusega tuletan meele oma leiget seisukorda ja ei tea kuidas tänada Issandat, kes kutsund ka minu Oma teele.

Tahan parandada oma vaimlikku süüd üliõpilaste ees ja seepärast kutsun neid avalikult Elava Kristuse juure!

Ainult Temas on päästmine, ainult Temas — täiustumise võimalus.

Ühingu abiesimees *Edgar Krusenber*,
Tartu Ülik. Füüsikal. Keem. laborat. assistent.

Kadunud lammas.

Looja abiga tahan kirjutada lühidalt oma elu suurimast eksitusest ja põhjustest, mis peale mu enese nõtruse ja jõuetuse aitasid kaasa, et tegin selle eksisammu. See suurim väärsamm minu elus, mille palgaks sain valusast valusama karistuse, oli see, et salgasin Kõigevägevama Elava Jumala ja Tema Poja, minu Lunastaja Jeesuse Kristuse.

Esimese ussina näriva kahtluse minu veel lapsesüdamesse istutas üks täiesti ateistilise sisuga raamat, mis ei tea kust mu kätte juhtus ja mu südames oma laastavat tööd tegema hakkas, hävitades ja tumendades seal puhast, õrna lapseusku, mida oli Taeva Isa pannud südamesse elu algusel. Pikkamööda läksin tuimemaks, nagu harjusin olukorraga, kuid mitte täielikult. Veel tundsin rahutust, et olin kaotamas elumõtte ees pime, pime.

Minu usk mu Loojasse ja Päästjasse hävines täielikult, kui läksin keskkooli. Mul polnud jõudu, polnud tahet, et oleksin suutnud võita usku hävitavad ja elujõudu riisuvad mõjud, mis arusaamatult voolasid hinge kõigest sealsest õpetusest, mis isegi väljendas oletusi, et inimene on ahvist arenenud. Ei tunnistanud midagi, mis inim-mõistusele oli vastuvõtmata. Kõik vaimline salati. Tehti oletusi inimvõimetest, mis teinekord olid lihtsalt absurdsed, kuid ühe otsivasse, pimedalt kobavasse hinge leidsid nad tee. Olin kadunud laps Polnud jõudu ega tahet, et jõuda välja sest ääretust ööst.

Polnud ka ühtki, kes oleks mind juhatanud sinna, kust voolab lõpmata jõuallikas.

Meil oli koolis ka usuõpetus, kus õpetust andis keegi kirikuõpetaja L. Ta võis rääkida, palju rääkida oma reisidest ja juhtumistest, vahest ka natukene kiriku ajaloost, kuid mitte kunagi Elavast Kristusest, meie tõelisest aitajast. Kord andis ta meile usulise sisuga kirjaliku töö. Mina omas meeles tark küll, nagu keskkooli õpilane kunagi, katsusin selles töös oma narrustega, selle sõna tõsisest mõttes, hiilgada... Ma seadsin Kristuse õpetuse Buddha õpetusega ühekõrgusele ja avaldasin absurdsed mõtteid Kristuse Püha Lunastamistööl, nagu inimene, kes sellest üldse aru ei saa. Kuid härra L, selleasemel, et mind noomida, juhatada ja seletada mulle minu eksitust, hindas mu töö hääks.

Mis tegi ta sellega?

Ta andis juba muidugi allamäge veerevale õnnetule inimlapsele veel tõuke järele ja saatan ta selja taga naeris kahjurõõmsalt pääsematu ohvri üle.

Kui olin elumerel purjetanud mõne aja tüürita ringi, hakkas elu järsku oma raske mat külge näitama. Isa oli juba ammu surnud. Ema suri. Haigus, mille all juba varem natukene kannatasin, võttis raskema kuju. Kaotasin kodu. Pikapeale mõjus see kõik nii rõhuvalt, et mõtted pähe kippusid, et elu jätta. Ei tunnud siis veel seda kõrget elumõtet — Igavest Elu Kristuses. Ainuke elusiht oli maine hääolu.

Mures oma tervise ja üldse tuleviku pärast sattusin kord nõia küüsi; ta elas Tallinnas, kuulutas tulevikku ja ütles, et ta ka haigetele abi andvat. Piibel oli tal laua peal ja ta lugevat tihti seda. Missugune saatanlik võrgutus! ta ütles, et võivat mind terveks teha, kui kolm päeva järgimööda natuke-seks ajaks tema juure käiksin. Ma õnnetu tegin seda; ta tegi mulle risti peale pea-laest jalatallani. Oh oleks see ainult olemata! Terveks ma ei saanud, Jumala arm oli see; vastasel korral oleksin pääsematult hukkunud, sest ta pitseeris mind ju saatanliku määrgiga: tema rist oli saatanlik rist; saatan tegutseb kristlike märkide all selle sihiga, et ennast maskeerida ja võimu saada hinge üle.

Sain aru, et see kõik oli saatanlik toiming! Siis lahkusin, kuid mis tehtud, annab kaua kahetseda.

Hirmul oma tervise pärast, mis vahepeal aina halvenes ja juba lõpulikult teenimist takistas, kuuldus jutt ühest kirikuõpetajast J. mulle kõrvu, kes haigeid arstivat ja nende juures otse imet tegevat „mingisuguse väe“ läbi, mis temal kätes.

Arvasin ise kindlasti, et see õpetaja haigeid Jumaliku väe läbi arstib ning lootsin, et ta mitte üksi kehaliselt terveks ei arsti, vaid ka vaimliselt juhatab ja kasvatab. Sõitsin tema poole. Kuid alul sundisin lihtsalt end uskuma, sest tõesti ei näinud sel korral teist pääseteed. Ma ei paranenud ka kehaliselt, ehk küll kuus kuud ta juures arstimisel olin; tema käte võimes ei näinud ma ka midagi Jumala kõikvõimsast väest! Vesi, mida õpetaja oma kätega magnetiseeris, ei kannatanud valgust, sellepärast pidin seda tumedas pudelis hoidma ning veel musta riidega kinni katma.

See õpetaja üldse soovitas oma haigetele mitte palju päikese käes olla(?); ta määris haige palja keha enne masseerimist rohtudega, sest siis mõjuvat tema käte sees olev vägi paremini. Niisuguste

„seansside“ mõju all olin siis kuus kuud, kuid mingisuguseid terveksaamise tunde-märkegi ilmsiks ei tulnud.

„Nähteid“ mis seal arstimisel näha võis mürgitasid mind vaimliselt, millest aga alles hiljem aru sain.

Evangelium avab meile, et Kristus ja Tema õpilased ei teinud mingeid vigureid haigete terveks tegemise juures, seepärast et Jumala vägi mõjus otsekohe vahenditult haige peale. (Ap. teg. 3, 2—7.)

Mis puutub vaimlisse abisse, siis õpetaja sellega haigete juures üldse ei tegutsenud. Haigete ootetoas kuuldus juttu ja vaidlust kõiksugu maisete huvide üle. Polnud aitajat, kes oleks juhtinud haigete mõtteid kõrgemale.

Mu vaimlik rahutus kasvas ja see piin ületas isegi füüsilise vaeva, mille all kannatasin.

Siis võisin tutvuneda Nataly Smirnoffi raamatuga „Mis teie Elavat surnute juurest otsite“, mis tõi hoopis uut valgust minu vaimlikult hukkuvasse ellu, avas mulle hoopis uue elava tee, uued sihid, näitas mulle kui peeglis, et kõigis mu eksimustes, pettumustes ja kannatustes olen süüdi ise, sest olen Elavat, Kes meie hädade ning viletsuste eest on kannatanud, surnute juurest otsinud. Kuid Teda pole seal. Ma ei otsinud sealt, kus Ta tõeliselt viibib.

Nüüd avanes ka minu haiguse vaimline põhjus: Jeesuse Kristuse ärasalgamine ja toores teotamine.

Ja nüüd, kus ma olen otsustanud sügavas patukahetsuses minna Jeesuse Kristuse järele, tunnen südamest rõõmu, et sügav pimedus mu ümber hajub ja helges valguses läheneb andustus ja tervis Jeesusest.

Loodan, et ka need, kes on juba eksinud, leiaksid sellest kõigest näpunäiet, Kelle poole tarvis pöörata veel üheteistkümnendal tunnil, et saada päästetud, ning leida Jeesuses rahu ja terveksaamise.

Joh. K-ner.

Mind peteti ja mina petsin!

Olin viisteist aastat adventistide keskel. See oli küllalt pikk aeg, et põhjalikult tutvuneda mainitud liikumisega.

Mulle sisendati, et adventism on tõde— ja olles võimetu midagi vaimlikult läbi-katsuma, lasin end suruda mulle valmis-pandud inimestest valmistatud vormi.

Tegin kõik, mida nõudsid nende kombed. Levitasin isegi nende „Lõikusetänu lehti“, et juttudega adventismi missionist neegrite keskel võluda Eesti rahvast.

Kuna olin väga harjunud selle pimeduse õhkkonnaga, siis sai halvatud igasugune sisemine edasipüüdmine, sest mulle

sisendati alaliselt — kõik on korras — „pea vaid ilusasti laupäeva ja ära unusta küm-nise maksu“.

Vaimline olemine salati ära täiesti ja seega lukustati kõik ukсед patukahetsusele ja vaimus kohtamisele Kristusega.

Ma tänan südamest, tänan pisaratega, et Jeesus mind juhtis kokku „Elu - Päike-sega“ ja abik. Smirnoff'ides mulle juhatas lõeseid, suurte kogemustega vaimlikke va-nemaid.

Tundsin kohe südames, et selles aja- kirjas on Kristuse Vaim — ja kuigi minu kätte sattunud „Elu - Päikese“ number ühegi sõnaga ei puudutanud adventiste — Vaim avas ka minu vaimu—ja sõnadeta tõu- sis mu südames sügav selgus—mind on seni õudselts petetud ja ma olen teisi petnud.

Kõik need „adventismi pöördunud neegri- pealikute lood“, mida ma seni toredate värvitrukis kaante vahel inimestele nii innu- kalt pakkusin — oli vaid — fata morgana — pettepilt kohapealsest tõelisest olukorrast — surmavast eluveeta kõrbest.

Ja nüüd ma saan ka hästi aru, et kui kellelgi kohapeal oma elu ja sõnaga pole pakkuda midagi vaimlikku, siis ei jää ju muud üle, kui rääkida oma hiigelsaavu- tustest Aafrikas — vast siis see ehk kuidagi mõjub?

Oo kui südamest ma nüüd otsin või- malust, et hääks teha oma eksimust ja „Elu - Päikest“ — valgust, tuletunglaid kanda sinna, kus ma enne surma külvasin.

Agnes Eljas.

Mis tähendab käia Jeesuse järel?

„Ja Jeesus ütles neile: käige Minu järel“.

Mark. 1, 17.

Paljud nii „kergelt“ ja pinnapealselt kõnelevad: „Ma käin Jeesuse järel“, kusjuu- res ei oma mingit ettekujutust sellest, mis vaimlikust tegelikkusest tähendab käia Jee- suse järel. See on õige, et usklik peab käima Jeesuse järel, kuid usklikul peab olema ka selge ettekujutus sellest, mis ta peab tegema selleks, et tõepäraselt, mitte ainult sõnades, käia Jeesuse järel.

Imekallilt kõlavad vaimlikult meie Issan- da sõnad: „Käige Minu järel“. See vaimlik kutsumine sisaldab eneses: vaimliku sihi, vaimliku saavutuse, saavutamise vahendid ja Kristuse tee sisu. (Joh. 11, 25; 14, 6).

„Käige Minu järel“. Need sõnad sisalda- vad eneses väga sügava Kristuse ristitee vaimliku mõtte, mis viib kõikide vaimlikude saavutuste juure. Käia Kristuse järel, tähen- dab minna Temaiga Kolgatale ja juua Tema kannatuse karikast, millest peab osa võtma iga Kristuse õpilane, et astuda ela- vasse ühendusse Jumalaga, nagu käskinud Jeesus: Matt. 26, 26—27; Mark. 14, 23—24.

Käia Jeesuse järel, tähendab katkesta- da igasugused suguluse ja sõpruse köit- med, side patuga ja maailmaga ja olla

osades ainult Jeesusega: Luuk. 14, 26—27, 33; Joh. 15, 4, 6. Tarvis on talitada nii, na- gu tegi Abram: jättis maha kodumaa, su- gulased, oma maja ja läks sinna, kuhu viis Issand, küsimata: kuhu ja mis eest. 1. Moos. 12, 1; Matt. 19, 29.

Käia Jeesuse järel, tähendab vaba- tahtlikult kannatada tagakiusamist, haa- vamist, peksu, naeru, pilget, häbistust ja puudust Kristuse nime pärast, s. o minna risti all Kristuse ristiteed: „Võta oma rist ja käi Minu järel! Matt. 16, 24. Kisu lahti ennast kõigest maisest ja inimlikust ja järgi Jeesusele, kuhu Tema sind ka ei viiks!

Käia Jeesuse järel, tähendab kõiges sarnastuda Jeesusele: nii sisemise seisu- korra poolest, kui ka välise ülevälpi- damise poolest. „Ma olen teile eeskuju annud, et ka teie teeksite sama, mida Mina“ Joh. 13, 15; I Peetr. 2, 21. Terve elu kestel „möönduda samaks kujuks, minnes aust ausse“. II Kor. 3, 18.

„Jumal on ettemääratud, et meie oleksime Tema Poja kuju sarnased“. Room. 8, 29. See tähendab väljendada seda sama vaimu: tasadust, alandust, alis-

tuvust, sõnakuulmist ja täielikku vastu-panematust kurjadele inimestele ja kurjadele olukordadele, väljendades kõikide inimeste vastu ainuüksi armastust.

Nii kirjeldab prohvet meie Õpetaja ja Issanda kuju hiilgavat ebaharilikku vaimlikku ilu, kes väljendanud sügavaimat alandust, imelist tasadust: „Tema ei pea riidema ega kisendama ja tema häält ei pea ükski kuulma uulitsate peal. Maharõhutud pilliroogu ei murra Tema mitte katki, ja tahti, mis veel suitsev, ei kustuta Tema mitte ära; kuni tema kohtule võimust saanud“. Jess. 42, 1–4. (Matt. 12, 18–20). „Ma olen annud Oma selgroo lööjatele ja Oma pale peksjatele; ei katnud Oma nägu teotuse ja sülgamise eest“ Jess. 50, 6. „Tegin oma selgroo otsekui maaks ja läbikäijatele uulitsaks“. Jess. 51, 23.

Käia Jeesuse järel, tähendab Temast mitte kunagi kõrvale minna, mitte käia inimeste järel ja mitte käia inimlikke teid, vaid võtta elus see suund, mille annab Jeesus. Alati kuulda Tema vaimset häält, näha enese ees Tema vaimset kuju, kui oma Karjast ja Õpetajat. Joh. 10, 4, 16. Teada Tema tahet ja kõigis asjus täita seda: Matt. 7, 21; 12, 50.

Järgida Jeesusele tähendab vaimlikult: mitte minna Jeesusega kõrvuti ja mitte käia Jeesuse eel, vaid käia järel. Käia kõrval, tähendab vaimlikult teha ennast Jeesusega ühevääriliseks Tema teel; ette jooksta – tähendab enneaegset Jeesuse vaimlikku teotsemist meie juures; käia Tema järel – tähendab käia täies alanduses ja alistuvuses sellel teel, mida mööda juhib Jeesus. Usklikkude juures tuleb ette äärmusi: ühed, laiskuse tõttu vaimliku töö vastu, liig aeglustavad vaimlike samme ja, selle asemel, et minna -- roomavad, aga teised – ebaloomulikult ruttu jooksevad ja nõrkedes teel, lahkuvad Kristusest ja Tema teelt, kätte saamata vaimlikke sihte.

„Käige Minu järel!“ Kristus ei öelnud jookske, lennake või roomake, vaid ütles: „Ma olen pannud teid, et teie käiksite“. Joh. 15, 16. Ja seepärast on tarvis minna

edasi kindlasti, rahulikult ja täies usus, et kanda vilja“. (Joh. 15, 5–6). Käia — tähendab vaimlikult mitte seista, mitte magada ja mitte tagasi vaadata, vaid olla alalises vaimlikus tegevuses ja valvamises. Matt 26, 38–41; Mark. 13, 37; Luuk. 21, 36; 22, 46. Alati: „Kaevata ja süveneda“. Luuk. 6, 48. „Ärgem magagem nagu teised, vaid valvakem ja kainenegem. Magajad magavad öösel. Meie ei ole öö ja pimeduse pojad, vaid valguse ja päeva pojad“. I Tess. 5, 4–7.

Toodud Jumala Sõna tekstides kõnel-dakse, et magavad ainult need inimesed, kes on veel surnud seisukorras, vaimlikus pimeduses, kelle jaoks ei ole veel särama löönud „Kristuse kuulutuse Valgus, kellel selle aastasaja jumal pimestanud mõistused“ II Kor. 4, 4.

Käia Jeesuse järel, tähendab minna elule ja ülestõusmisele. Ei saa saavutada elu ega ülestõusmist kui meie ei lähe Jeesuse järele Tema teed, enesesalgamise ja surma läbi. (Luuk. 14, 33; Joh. 12, 24). Usklikkude ülestõusmise ja elu saladus seisab selles, et alati käia Jeesuse järel tema ristiteed, igapäev surres isiklikule elule, lihale ja maailmale: I Kor. 15, 31; II Kor. 4, 11. Kes ei sure (vaimlikult), see ei saa elavaks ja ei tõuse üles. Room. 6, 8; Vilipp. 3, 10–11. Siionile (*Jumala asukoht: Laul. 132, 13–14*) tulevad ainult need usklikud, kes järgivad Talle järele, kuhu Ta ka ei läheks: Ilm. 14, 4; Laul. 84, 6–8. Need usklikud, kes ei võta oma risti ja ei võta osa Kristuse kannatustest on tühjad inimesed, ja mingisuguseid vaimlikke sihte kätte ei saa.

„Kes ei järgi meie Issanda Jeesuse Kristuse tervetele sõnadele ja õpetusele jumalakartusest ja õpetab teist, see on uhke, mitte midagi ei tea, vaid on nakatud vaidluse ja sõnavõitluse kirega, millest tuleb kadetus, riidlemine, kurjad kõned, salalikud kahtlustused, tühjad vaidlused rikutud mõistusega inimeste vahel, kes võõrad tõele, kes mõtlevad, nagu teeniks jumalakartus kauplemise kasuks; niisugustest eemaldu“. I Tiim. 6, 3–5.

15 Jeesus ütles: „Käige Minu järel“, aga käia Jeesuse järel tähendab käia Tema teed; kristlased aga kutsuvad Jeesust käima nende järele, inimlikkudele teedele. Kristus ei käi inimlikkudel teedel ja seepärast kutsuda Jeesust inimlikkudele teedele on mõttetu: Kristus ei tule. „Mingem välja Tema juure leeri taha ja kandkem Tema teotust“, ütleb Jumala Sõna: Eebr. 13, 13. Kristus ja Tema tee on lahutamata: „Ma olen tee“ Joh. 14, 6. Seepärast, need usklikud, kes lähevad inimlikke teid, ei või kunagi kohtuda Kristusega ja minna Tema järele. Vaimu ja elu poolest nemad ei tunne Kristust: Kristus on nendele „võõras“. Siis teie, seistes väljas, hakkate koputama uksele ja kõnelema: „Issand, Issand, tee meile lahti“. Kuid Tema ütleb teile vastuseks: „ei tunne teid, kust Teie olete“; siis hakkate kõnelema: „Meie sõime ja jõime Sinu ees (s. o. tegime kõik Jumala nimel) ja meie uulitsatel õpetasid Sina“ (ka kuulutati Kristuse õpetust). Kuid Issand ütleb neile: „Ütlen teile, ei tunne teid, kust olete; taganege Minust kõik ülekohtutegijad“ Luuk. 13, 25-27. Aga põhjus on see, et inimesed käivad mugavaid inimlikke teid, põgenedes okkaliselt Kristuse teelt: Matt. 19, 29; Luuk. 14, 27.

8 Käia Jeesuse järel, Tema teed—tähendab saavutada kõik õnnistused ja töötused, pühadust ja täiust ja minna Tema igavesse riiki; au ja pidulikkuse riiki. „Mis ei ole näinud silm ja kõrv ei ole kuulnud, ja ei ole tulnud inimese südamesse seda, mis Jumal on valmistanud neile, kes Teda armastavad“. I Kor. 2, 9. „Kus Mina, seal ka Minu sulane“ Joh. 12, 26. Minnes aga inimlikke teid, inimesed midagi vaimlikku kätte ei saa, ehkküll neile väga palju lubavad inimlikkude õpetuste esindajad. Aga Kristus ütles: „Asjata austavad Mind inimlikkude õpetustega ja käskudega“. Matt. 15, 7—9. „Nende tee on nende meeletus, ehkküll nende järelkäijad võtavad omaks nende arvamised“. Laul. 49, 14.

17 „Käige Minu järel.“ tarvis on vaimlikult vaikida, et kuulda vaikset, õrna, tassist armastavat Jeesuse kutset, koonduda,

tulla enesesse ja heita enesest ära kõik patune ja maailmik. Kristuse häält võib kuulda ainult siis, kui vaibub maailmliku elevuse kära meie südames ja jäävad vait metsikud kirgede hood. Nagu merel tugeva tormi ajal ja hirmsas lainete möllus on võimata kuulda inimese häält, nii ka vaimliste tormide ajal inimsüdames on võimata kuulda Kristuse tasast häält: „Käi Minu järel“... Tarvis on paluda Jeesust käskida merel, laintel ja tuultel: „vaikida ja järel jätta“ ja teie südames saabub „suur vaikus“. Temale on kõik võimalik.

18 Käia Jeesuse järel tähendab põhjalikult muuta oma elu ja suhtumine Jumalasse ja kõige tõsivaimliku vastu, mida Issand avab Oma Sõna (Piibli) läbi. Üksi välise jumalakartlikkuse läbi ei saa kätte midagi vaimlikku ja minna Jeesuse järele selles seisukorras samuti ei saa. Väline jumalakartlikkus loob salaliku, valeliku ja silmakirjaliku variseeride tüübi, mille Kristus ise paljastanud kui patuse nähte Oma eelistuseta tõe täie valjusega. „Issand ütles: Nüüd teie, variseerid, välise karika ja vaagna teete puhtaks, aga teie sisertus on täis riisumist ja salalikkust“. Luuk. 11, 39. „Teie paistate olevat väljaspoolt inimestele õiged, aga seest täidetud silmakirjalikkusega ja ülekohtuga“. Matt. 23, 27—28.

19 Väline jumalakartlikkus loob vaimlikult valeliku ja salaliku seisukorra, läbiimbunud valega. See seisukord on täiesti vastupidine Kristuse Tõevaimule ja Kristuse õigusele, mis saavutatav Kristuse armuõnnistusega elava usu läbi. Sel põhjusel Kristus tegi niisuguse valju otsuse nende inimeste saatuse kohta: „Maod, vihaste madude sugu, kuidas saate küll põgeneda põrgu hukatuse eest“. Matt. 23, 33.

20 Väline jumalakartlikkus midagi sisemist ei muuda ja ei uuenda: kõik jääb vanaviisi patuseks. Sisemine inimene ei jäta pattu tegemata üksnes välise ülevalpidamise muutmise tagajärjel.

21 Kristus ütles: „Pime variseer! puhasta enne karika ja vaagna sisemus (sisemised vaimsed riistad: süda ja südametunnistus),

et ka nende välimus puhas oleks". Matt. 23, 26. Nende sõnadega kõneldakse, et kui meie sisemised riistad pole puhtad, siis ka kõik väline (teotsemised ja talitusviis) saab räpaseks. Sisemise mustusega ei saa minna Jumala Riiki. „Ja ei lähe sinna midagi mitte puhast ja ükski, kes truuks jääb jätkusele ja vaele". Ilm. 21, 27.

Tarvis on kätte saada sisemist puhast, püha ja vaimlikku seisukorda: südame, hinge ja vaimu puhastuse läbi Jeesuse Kristuse Verega. „Heitke enesest ära kõik oma patud, milledega olete pattu teinud, ja looge omale uus süda ja uus vaim". Jerem. 18, 31.

Siin oli jutt sellest, et on tarvis käia Jeesuse järel. Enne aga kui minna Jeesuse järele, on tarvis alguses tulla Jeesuse juure; aga see tähendab põhjalikult muuta elu, jätta maha patt ja maailm ja teha täielik kõigest ärasalgamine; enne kui need teod pole täide viidud, ei saa järgida Jeesusele.

Mis on tarvis teha, et põhjalikult muuta oma elu, s. o. vabaneda pattudest, leppida Jumalaga Kristuse läbi ja alata uut, Issanda meelepäralist elu? Muuta meie elu ja teha meid õnnelikuks võib ainult üksi patukahetsus, täieliku ümberpöördumisega, nagu õpetab Jumala Sõna. (Mark. 1, 15; Ap. teg. 3, 19 — 20; 26, 20). Patukahetsus on see suur jõud, mis Kristuse armuõnnistuse läbi täielikult uuendab ja vaimlikult elustab; annab uue südame ja uuendatud vaimu, mis annabki võimaluse alata uut elu Kristuses. Kuid patukahetsus on tarvis tuua Jumala ees, aga mitte inimeste ees (Ap. teg. 8, 22; 20, 21), ja see peab olema tõemeelne, sügav ja täielik, s. o. kahetseda on tarvis kõiges. Kõige enam aitab patukahetsusele palav, elav usk Jeesusesse, kui oma Päästjasse ja usk Kolgata Ohvri väesse, Kristuse vere väesse, mis valatud meie pattude ja üleastumiste pärast. Jes. 53, 5 — 6; 1. Peetr. 2, 24; Room. 4, 25. Andeksandmise annab Issand muidu, Jeesuse Kristuse armuõnnistusega; mingisuguseid andeid ja ohvreid pattude eest Issand vastu ei võta; andeksandmine on tarvis

vastu võtta usuga, palava patukahetsuse läbi. Palun lahkeid lugejaid läbi katsuda kõik toodud tekstid Jumala Sõnast, käsitletava küsimuse kohta: Room. 3, 22 — 25; Kaal. 2, 16; Eeves. 2, 8—9; Tiit. 3, 4—7; 1 Joh. 1, 7; Eeves. 1, 7; 2, 13; Eebr. 9, 14; 10, 5—9; Ilm. 1, 5; 5, 9; 7, 14.

Kahetseda on tarvis täie usuga sellesse, et Issand, Oma suurest halastusest, annab andeks patud Oma Poja pärast ja võtab oma isaliku armu alla, ükskõik kui palju inimene pattu teinud: Mark. 3, 28—29; Jaak. 5, 11; Ap. teg. 3, 19 — 20; Laul 86, 5. Ärge minge ära Issandast, kuni saate Temalt pattude andeksandmise, täieliku rahu südame, hingust, hõiskavat rõõmu ja täieliku sisemise kindluse selles, et patud on andeks antud. Kindlus tuleb sellest, et Issand annab oma tunnistuse südamesse pattude andeksandmisest; See toobki rahu, rõõmu, hõiskamist. 1. Joh. 5, 10—11. Kellegil pole õigust ilma selle sisemise tunnistusega lugeda ennast ümberpöörduks. Samuti ei ole kellelgi õigust Jumala eest andeks anda ja anda kinnitust pattude andeksandmisest. Jumalal pole teisi vahemehi ja eestkostjaid peale Kristuse: „Üks Jumal ja üks vahemees Jumala ja inimeste vahel, Inimene, Kristus Jeesus, kes annud Enese kõikide lunastuseks". 1. Tiim. 2, 5—6. „Taeva all ei ole teist nime, mis antud inimestele, kelle peal lasuks meid päästa". Ap. teg. 4, 12. Samuti ka õigus pattud andeks anda kuulub ainu üksi Jumalale ja seda teeb Issand Oma armastusest, Oma Poja pärast.

Patukahetsuse käsk on tulnud meile mitte inimestelt, vaid Jumalalt, Tema puhta Sõna läbi. Patukahetsuse käsk on kõige vaimliku elu alus ja kus ei täideta Jumala käsku, seal ei ole ka Kristuse elu tunnemärke. Seepärast: „Jumal on annud käsu kõikidel inimestel igalpool kahetseda. Ap. teg. 17, 30 (Jumala käsku patukahetsusest ei tohi segada pihtimusega, mis, kui inimlik sissesead, mingisuguseid vaimlike tulemusi ei anna: nii kuidas inimesed patustavad enne pihtimist nii teevad nad pattu ka peale pihtimist.)

Issand, kui Looja, kes kõik võib, annab käsu tervele inimsoole tuua patukahetsust. Ei eraldata välja ühtki gruppi, ühtki rahvust, ega üksikut inimest: kõik peavad tooma patukahetsuse oma pattude pärast. „Kui teie ei kahetse, kõik hukkute“, ütles Kristus. Luuk. 13, 3 ja 5.

„Andke au Pojale (Kristusele), et Tema ei vihastaks ja teie ei hukkuks oma teel, sest et Tema viha lööb lõkkele pea“.

Laul. 2. 12.

M. Smirnoff.

Küsimusi toimetusele.

... „Elu-Päikese“ kolmandas numbris öde Nataly Smirnoffi kirjutises „Muljeid Therese Neumannist vaimlikult vaatekohalt“ on puudutatud magnetismiga ja hüpnoosiga arstimise küsimust. Kas on siin peetud silmas teatavat magnetisööri isikut või loete üldse seda liiki arstimisviisi kristluse vastaseks ja mispärast? Palun vastakel!“

Vastus.

Paljud kaitsevad põhimõtteliselt magneetilise ravi mõju erandlikult järgmistel põhjustel: a) et nemad ise on olnud selle ravi mõju all ja on vastu võtnud selle Kristuse vastase jõu; b) seepärast et nemad lugesid sedaliiki ravi loomulikuks ja inimlikuks; c) või isiklikust sümpaatias magnetisööri või hüpnotisööri vastu, kelle tahte nemad on alistunud ja ei taha vastu panna sellele mõjule.

Need isikud võtavad omaks isikliku vaatekoha ja sagedasti vaatamata arenenud mõistusele ja peenanalüüsi võimele, lähevad selles küsimuses tõesest, mis Jumala Sõna järgi päris selge on, teadlikult kõrvale. Kristuse tõesed jüngrid teevad terveks Kristuse läbi järgmistel alustel:

1) nemad teevad terveks Elava Kristuse nimel **aga mitte** isikliku inimliku magneetilise või hüpnotilise suggereerivate jõududega. Jumala Sõna ei näita meile **mingeid** meetodeid ravimise jaoks seepärast kõiki neid võtteid, mis Jumala Sõna vastased, meie omaks ei võta.

2) Terve Jumala Sõna ei too **ühtki näidet** magneetilise või hüpnotilise seansside kohta.

Kristuse jüngrid tegid terveks erandlikult Elava Kristuse nimel, ilma füüsiliste käe-passaažideta, ei fikseerinud inimesi nagu seda teevad hüpnotisöörid ja ei praktiseerinud isiklikku jõudu nagu mesmeristid.

Kristuse jüngrid ei korraldanud seansse ja neil ei olnud ravilaid. Mõned tahavad tõestada et kui magnetisöör või hüpnotisöör iseenesest on hea inimene ja „imeliste silmadega“, siis see ongi tõendiks, et kõik tema teod, kui nemad ka Jumala Sõna tõe vastu käivad, siiski „Jumalast on.“ Kõige pealt meie, kui kristlased, nende isikute elu ei puuduta ja isik meid üldse ei huvita: meie analüüsime vaimlikult **Jumala Sõna alusel** magneetilisi ja hüpnotilisi mõjusid kui **nähteid, mis pole Jumalast.** Kas magnetisöör, inimeste arvamisejärele, on enam-vähem ideaalne isiksus, vaimlikult ei tähenda see aga midagi. Selle küsimuse

vaimlik lahendus seisab põhimõtteliselt järgmisel tasapinnal: iga suggereeriv mõju, olgu see magnetism või hüpnoos, Jumala Sõna järgi, on nähe, mis pole Jumalast. Arusaadav, et igal inimesel on vabadus minna ravi järele sinna kuhu ta tahab. Meie aga läheme terveksaamise järele Elava Kristuse, aga mitte magnetisöörde juure.

Maailmlikud inimesed, mitte omades elavat ühendust Jumalaga, mitte omades isiklikku ühendust Elava Kristusega aga samal ajal peenelt ja õigelt märgates, et magneetilised ja hüpnotilised ravi-seanssid pole mitte Jumalast, pöörduvad arstide poole ja võivad oma palve ja usu läbi saada Jumalalt arsti nõuannete läbi, kui arst on Jumala pooldaja, teatavat abi ja kergendust, kuid mitte imelist terveksaamist Kristuse nimel nagu meie seda loeme Apost. teg. raamatust. Arstid ise, vaatamata nende laialisele kogemusele ja suurele teadmiste varale, konstateerivad fakte, kus nende inimlikkudesse kättesse ei jää mingit abinõu haige päästmiseks. Niisugused lootusetu haiged on saanud Kristuse õpilaste läbi imelisi terveksaamisi. Oleme olnud terve rea Kristuse nimel terveksaamiste tunnistajateks ja seepärast suhtume igasugustesse saatanlikkudesse seanssidesse kategooriliselt eitavalt.

Meilt küsitakse: mispärast laseb Jumal sündida näilisi terveksaamisi ja mispärast laseb Jumal juhtuda seda, et saatan inimese elus oma imesid teha võib?

Sellele küsimusele leiame vastuse Jumala Sõnast (5. Moos. 18, 1–5.) Neid saatanlikke imesid laseb Jumal juhtuda usklike läbikatsumiseks: kas nad on Jumalale truud ja kas nad ainsalt Teda armastavad ja kummardavad. Need saatana imed ilmuvad inimsoole, kes on Jumalale lapsed ja oskavad Jumala imesid eraldada neist, kes Jumala Vaimu ei tunne, vaid saatana jõudu tunnustavad ja tema tegusid kummardavad. (5. Moos. 13, 6.)

Lõpetades oma vastust esitatud küsimusele veelkord kriipsutame alla, et isiklike sümpaatiatega või inimeste isiklike heade omadustega ei lahendata vaimlikke küsimusi. Kõik vaimlik lahendatakse vaimlikult ja mingisuguseid eelistusi siin olla ei tohi!

Ja kõikidel neil, kes tahavad jääda Jumala Tõe sisse Jeesuses, võib olla ainult üks autoriteet —

Kristus ja Tema Sõna!

Toimetus.